

Sprawa C-41/24**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 98 ust. 1 Regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

22 stycznia 2024 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

High Court (Irlandia)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

1 grudnia 2023 r.

Strona skarżąca:

Waltham Abbey Residents Association

Druga strona postępowania:

An Bord Pleanála

Ireland

The Attorney General

przy udziale:

O'Flynn Construction Co. Unlimited Company

Przedmiot postępowania głównego

Postępowanie główne dotyczy skargi wniesionej do High Court (wysoki trybunał, Irlandia) przez stowarzyszenie mieszkańców, występujące w charakterze strony skarżącej, przeciwko decyzji pierwszego z podmiotów wskazanych jako druga strona postępowania, An Bord Pleanála (agencja ds. zagospodarowania przestrzennego, Irlandia) w sprawie udzielenia wykonawcy, O'Flynn Construction Co. Unlimited Company, będącego uczestnikiem postępowania, pozwolenia na budowę strategicznej inwestycji mieszkaniowej obejmującej 123 mieszkania i roboty powiązane w Ballincollig w hrabstwie Cork (Irlandia).

Przedmiot i podstawa prawna odesłania prejudycjalnego

Na podstawie art. 267 TFUE zwrócono się o dokonanie wykładni art. 4 ust. 4 oraz załącznika IIA pkt 3 do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92 z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, zmienionej dyrektywą 2014/52.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 4 dyrektywy 2011/92 zmienionej dyrektywą 2014/52 lub załącznik IIA pkt 3 do tej dyrektywy, interpretowane w świetle zasady ostrożnościowej, mają – gdy zachodzi konieczność podania informacji na podstawie załącznika IIA do tej dyrektywy i gdy właściwemu organowi przedstawiono materiał wskazujący, że dane przedsięwzięcie może wpływać na gatunek lub siedlisko – taki skutek, że zainteresowany wykonawca powinien uzyskać wszystkie istotne informacje o gatunkach i siedliskach, na które przedsięwzięcie może mieć wpływ, przeprowadzając badania naukowe lub uzyskując wyniki badań naukowych, które pozwalają wyeliminować wątpliwości co do znaczącego wpływu na takie gatunki lub siedliska, a wobec braku takich wyników badań właściwy organ powinien zostać poinformowany o takim braku i ma obowiązek działać na podstawie założenia, że brakuje wystarczających informacji, by wykluczyć wątpliwości co do znaczącego wpływu przedsięwzięcia na środowisko?
- 2) Czy art. 4 ust. 4 dyrektywy 2011/92 zmienionej dyrektywą 2014/52 lub załącznik IIA pkt 3 do tej dyrektywy, interpretowane w świetle zasady ostrożnościowej, mają – gdy zachodzi konieczność podania informacji na podstawie załącznika IIA do tej dyrektywy – taki skutek, że właściwy organ ma obowiązek wykluczyć wątpliwości co do potencjalnie znaczącego wpływu na środowisko, jeżeli proponuje, by nie poddawać przedsięwzięcia ocenie na podstawie art. 5–10 dyrektywy, a zatem w sytuacji gdy w toku dokonywania ustalenia na podstawie art. 4 ust. 2 dyrektywy właściwy organ obiektywnie nie dysponuje wystarczającymi informacjami, by wykluczyć wątpliwości co do znaczącego wpływu przedsięwzięcia na środowisko, przedsięwzięcie należy poddać ocenie na podstawie art. 5–10 dyrektywy?
- 3) Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze jest, co do zasady, przecząca, czy takie konsekwencje powstają w zakresie, w jakim potencjalnie znaczący wpływ na środowisko dotyczy gatunków, na które przedsięwzięcie może mieć wpływ, jeżeli takim gatunkom przysługuje ścisła ochrona na podstawie art. 12 dyrektywy 92/43, mając na uwadze między innymi znaczenie takiego gatunku uznane w art. 3 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2011/92 i motywie 11 dyrektywy 2014/52?
- 4) Czy art. 4 ust. 4 dyrektywy 2011/92 zmienionej dyrektywą 2014/42 lub załącznik IIA pkt 3, interpretowane w świetle zasady ostrożnościowej, mają

taki skutek, że jeżeli w następstwie podania przez wykonawcę informacji na podstawie załącznika IIA do tej dyrektywy, inny podmiot podaje właściwemu organowi dodatkowe informacje obiektywnie mogące budzić wątpliwości co do wpływu przedsięwzięcia na środowisko, wówczas albo wykonawca ma obowiązek przedstawić właściwemu organowi dodatkowe informacje eliminujące takie wątpliwości lub poinformować właściwy organ o braku takich informacji, albo właściwy organ ma obowiązek samodzielnie uzyskać dodatkowe informacje eliminujące takie wątpliwości bądź – alternatywnie – stwierdzić, że wymagane jest przeprowadzenie oceny na podstawie art. 5–10 dyrektywy z uwagi na brak wystarczających informacji wykluczających wątpliwości co do znaczącego wpływu przedsięwzięcia na środowisko?

- 5) Jeżeli odpowiedź na pytanie czwarte jest, co do zasady, przecząca, czy takie konsekwencje powstają w zakresie, w jakim potencjalnie znaczący wpływ na środowisko dotyczy gatunków, na które przedsięwzięcie może mieć wpływ, jeżeli takim gatunkom przysługuje ścisła ochrona na podstawie art. 12 dyrektywy Rady 92/43, mając na uwadze między innymi znaczenie takiego gatunku uznane w art. 3 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2011/92 i motywie 11 dyrektywy 2014/52?

Powołane przepisy prawa Unii i prawa międzynarodowego

Artykuł 191 TFUE.

Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory. Artykuł 12 stanowi, że państwa członkowskie mają ustanowić system ścisłej ochrony gatunków roślin, wymienionych w załączniku IV lit. a). W załączniku IV lit. a) wymieniono następujące gatunki nietoperzy: Microchiroptera – wszystkie gatunki, Megachiroptera – Pteropodidae, Roussettus aegyptiacus.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, zmieniona dyrektywą 2014/52. Artykuł 3 ust. 1 lit. b) stanowi, że ocena oddziaływania na środowisko polega na właściwym określeniu, opisanu i ocenie, dla każdego indywidualnego przypadku, bezpośredniego i pośredniego znaczącego wpływu przedsięwzięcia na różnorodność biologiczną ze szczególnym uwzględnieniem gatunków i siedlisk chronionych na podstawie dyrektywy 92/43/EWG oraz dyrektywy 2009/147/WE. Zgodnie z art. 4 ust. 2 i 4 w odniesieniu do przedsięwzięć wymienionych w załączniku II państwa członkowskie ustalają, czy przedsięwzięcie podlega ocenie zgodnie z art. 5–10. W przypadku gdy państwa członkowskie postanowią o wprowadzeniu wymogu podjęcia rozstrzygnięcia dla przedsięwzięć wymienionych w załączniku II, wykonawca podaje informacje o cechach przedsięwzięcia oraz jego znaczącym potencjalnym wpływie na środowisko.

Szczegółowy wykaz informacji, które należy podać, znajduje się w załączniku II.A. W załączniku III określono kryteria pozwalające ustalić, czy przedsięwzięcia wskazane w załączniku II należy poddać ocenie oddziaływania na środowisko.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/52/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/92/UE w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko, motyw 11.

Konwencja z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzona w Aarhus, w Danii, w dniu 15 czerwca 1998 r.

Przywołane orzecznictwo Unii Europejskiej

Wyrok z dnia 21 września 1999 r., Komisja/Irlandia (C-392/96, ECLI:EU:C:1999:431);

Wyrok z dnia 16 września 1999 r., World Wildlife Fund/Autonome Provinz Bozen i in. (C-435/97, ECLU:EU:C:1999:217);

Wyrok z dnia 30 stycznia 2002 r., Komisja/Grecja (C-103/00, ECLI:EU:C:2002:60);

Wyrok z dnia 7 września 2004 r., Waddenvereniging i Vogelbeschermingsvereniging (C-127/02, ECLI:EU:C:2004:482, pkt 44);

Wyrok z dnia 10 stycznia 2006 r., Komisja/Niemcy (C-98/03, ECLI:EU:C:2006:3);

Wyrok z dnia 14 czerwca 2007 r., Komisja/Finlandia (C-342/05, ECLI:EU:C:2007:341);

Opinia rzecznik generalnej E. Sharpston z dnia 18 października 2011 r., Boxus i in. (C-128/09, ECLI:EU:C:2011:319);

Wyrok z dnia 18 października 2011 r., Boxus i in. (C-128/09, ECLI:EU:C:2011:667);

Wyrok z dnia 24 marca 2011 r., Komisja/Belgia (C-435/09, EU:C:2011:176, pkt 64);

Wyrok z dnia 11 lutego 2015 r., Marktgemeinde (C-531/13, ECLI:EU:C:2015:79);

Wyrok z dnia 6 października 2015 r., East Sussex County Council (C-71/14, ECLI:EU:C:2015:656);

Wyrok z dnia 10 listopada 2016 r., Komisja/Grecja (C-504/14, ECLI:EU:C:2016:847);

Wyrok z dnia 31 maja 2018 r., Komisja/Polska (C-526/16, ECLI:EU:C:2018:356, pkt 66, 67);

Wyrok z dnia 7 listopada 2018 r., Holohan i in. (C-461/17, ECLI:EU:C:2018:8843);

Wyrok z dnia 4 marca 2021 r., Föreningen Skydda Skogen (C-473/19, ECLI:EU:C:2021:166);

Wyrok z dnia 24 lutego 2022 r., Namur Est/Region Wallonie (C-463/20, ECLI:EU:C:2022:121);

Opinia rzecznik generalnej J. Kokott z dnia 15 czerwca 2023 r. (Eco Advocacy CLG, C-721/21, ECLI:EU:C:2023:39);

Wyrok z dnia 15 czerwca 2023 r., Eco Advocacy CLG (C-721/21, ECLI:EU:C:2023:477).

Powołane przepisy prawa krajowego i orzecznictwo krajowe

Planning and Development Regulations 2001 (rozporządzenie w sprawie zagospodarowania terenu i rozwoju przestrzennego z 2001 r.) Artykuły 109 ust. 2B, 4 i 5 oraz art. 299B ust. 2 lit. b).

Artykuł 109 ust. 2B, 4 i 5 reguluje rozstrzygnięcie przez An Bord Pleanála w ramach preselekcji, czy w związku z proponowaną inwestycją występuje rzeczywiste prawdopodobieństwo znaczącego wpływu na środowisko i czy w związku z tym konieczne jest przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko. An Bord Pleanála bierze pod uwagę kryteria określone w załączniku 7, informacje podane na podstawie załącznika 7A, informacje dodatkowe, jeżeli takie istnieją, o których mowa w ust. 2A lit. a) oraz opisie, jeżeli taki istnieje, o którym mowa w ust. 2A lit. b), a także, jeżeli jest to istotne, dostępne wyniki wstępnych weryfikacji lub ocen oddziaływania na środowisko przeprowadzonych na podstawie prawodawstwa Unii.

Zgodnie z art. 299B ust. 2 lit. b), jeżeli wnioskodawca przedstawił informacje, o których mowa w ust. 1 lit. b) pkt (ii) ppkt (II), a z dokonanego w ramach preselekcji rozstrzygnięcia An Bord Pleanála wynika, że w związku z proponowaną inwestycją występuje rzeczywiste prawdopodobieństwo znaczącego wpływu na środowisko, powinna ona odmówić rozpatrywania wniosku zgodnie z art. 8 ust. 3 lit. a) Planning and Development (Housing and Residential Tenancies) Act 2016 [ustawy o zagospodarowaniu terenu i rozwoju przestrzennym (budownictwa mieszkaniowego) z 2016 r.].

European Communities (Bird and Natural Habitats) Regulations 2011 (rozporządzenie o ptakach i siedliskach naturalnych Wspólnot Europejskich z 2011 r.), art. 51 i 54.

Planning and Development (Housing) (Residential Tenancies Act) 2016 [ustawa o zagospodarowaniu terenu i rozwoju przestrzennym (budownictwa mieszkaniowego) z 2016 r.], art. 8 ust. 3 lit. a) i art. 9 ust. 5.

Artykuł 8 ust. 3 lit. a) stanowi, że An Bord Pleanála może podjąć decyzję o odmowie rozpatrywania wniosku wniesionego na podstawie art. 4 ust. 1, jeżeli stwierdzi, że wniosek o pozwolenie na budowę lub sprawozdanie dotyczące oceny oddziaływania na środowisko bądź oświadczenie o oddziaływaniu na obszar Natura 2000, jeżeli jest wymagane, jest nieprawidłowe lub niekompletne, mając na uwadze w szczególności rozporządzenie w sprawie pozwoleń i wszelkie rozporządzenia wydane na podstawie art. 12 lub art. 177 Planning and Development Act (ustawy o zagospodarowaniu terenu i rozwoju przestrzennym) z 2000 r. bądź konsultacje prowadzone na podstawie art. 6.

W art. 9 ust. 5 zezwala się An Bord Pleanála, w sytuacji gdy nie wykonała ona swoich uprawnień wynikających z art. 8 ust. 3, na odmowę rozpatrzenia wniosku, odmowę wydania pozwolenia na proponowaną strategiczną inwestycję mieszkaniową w odpowiedzi na wniosek złożony na podstawie art. 4, jeżeli uzna ona, że takie działanie byłoby przedwczesne z uwagi na nieprawidłowość lub niekompletność sprawozdania z oceny oddziaływania na środowisko lub oświadczenia o oddziaływaniu na obszar Natura 2000 przedstawionego wraz z wnioskiem o pozwolenie.

Jennings i Anor przeciwko An Bord Pleanála [2023] IEHC 14

Shadowmill przeciwko An Bord Pleanála i in. [2023] IEHC 157 (sędzia Holland)

Monkstown Road Residents Association przeciwko An Bord Pleanála [2022] IEHC 318, [2022] 5 JIC 3106 (sędzia Holland)

Zwięzłe przedstawienie stanu faktycznego i postępowania głównego

- 1 W Irlandii żyje 11 gatunków nietoperzy, z których wszystkie są uwzględnione w wykazie gatunków ściśle chronionych zawartym w dyrektywie 92/43.
- 2 Na potrzeby wniosku o pozwolenie na budowę, którego dotyczy sprawa, przeprowadzono badanie drzew, a także przygotowano w imieniu wykonawcy do celów OOS sprawozdania z preselekcji na podstawie dyrektywy 2011/92 w brzmieniu zmienionym, jak również odpowiednią ocenę w rozumieniu dyrektywy 92/43. Sprawozdanie z preselekcji do celów OOS nie zawiera żadnej konkretnej analizy flory i fauny ani nie odnosi się do oddziaływania na nietoperze, zaś tabela preselekcyjna nie odnosi się do bioróżnorodności. W sprawozdaniu z preselekcji do celów odpowiedniej oceny nie przeanalizowano faktycznego

oddziaływania na nietoperze, jeżeli nie liczyć ogólnikowego sformułowania, że „może dojść do zakłócenia życia fauny bezpośrednio wskutek utraty siedlisk (np. siedlisk nietoperzy) lub pośrednio za sprawą hałasu, wibracji i natężenia aktywności związanej z budową i funkcjonowaniem”.

- 3 Jedyna wzmianka o różnorodności biologicznej znalazła się w sprawozdaniu z preselekcji do celów odpowiedniej oceny, przy czym mowa jest tam jedynie o obszarach Natura 2000, a nie o ekologii samego terenu inwestycji. Ocena sadownicza została przeprowadzona w ciągu jednego dnia, w porze dziennej, i nie obejmowała potencjalnego ani faktycznego wykorzystania drzew przez nietoperze ani wykorzystania terenu do celów żerowania lub migrowania. Nie przeprowadzono też badania populacji nietoperzy ani żadnych badań, które można byłoby uznać za naukowo kompletne w odniesieniu do korzystania z tego terenu przez nietoperze. Nie zastosowano się zatem do Bat Mitigation Guidelines Ireland (irlandzkich wytycznych dotyczących migracji nietoperzy), a wykonawca nie przedstawił w tym względzie żadnego wyjaśnienia.
- 4 W dniu 7 lipca 2020 r. strona skarżąca wystosowała pismo do An Bord Pleanála, wskazując, że proponowana inwestycja znajduje się w najdalej wysuniętym punkcie mniej niż 400 m od rzeki Lee, zaś rzekę Lee uznaje się za ważne siedlisko rzadkich i zagrożonych gatunków nietoperzy i innych gatunków dziko żyjących. Ciek wodny stanowi porośnięty roślinnością korytarz, wzdłuż którego nietoperze i inne zwierzęta mogą migrować z terenów wiejskich do otoczenia miejskiego.
- 5 Chociaż w piśmie strony skarżącej podniesiono kwestie dotyczące ryzyka istotnego oddziaływania na nietoperze, od wykonawcy nie wymagano na dalszym etapie żadnych dodatkowych informacji na ten temat. Ani inspektor, ani An Bord Pleanála nie określili żadnych dodatkowych informacji odnoszących się do ryzyka oddziaływania na nietoperze. Pismo strony skarżącej nie zawierało żadnych naukowych ani innych dowodów, które świadczyłyby o tym, że nietoperze korzystały z tego terenu, a An Bord Pleanála odnotowała brak istotnych problemów ekologicznych na tym obszarze.
- 6 Inspektor zalecił wydanie pozwolenia w dniu 11 września 2020 r. Był on zdania, że teren nie stanowi zasadniczo odpowiedniego siedliska dla gatunków dziko żyjących ani gatunków chronionych, ale zauważył, że wycinkę drzew należy przeprowadzić zgodnie z zaleceniem odpowiednio wykwalifikowanego przyrodnika, aby zapobiec potencjalnemu oddziaływaniu na nietoperze. Inspektor nie przeprowadził preselekcji do celów OOS, lecz zanegował konieczność preselekcji po dokonaniu wstępnej analizy.
- 7 Teren, którego dotyczy sprawa, zajmuje powierzchnię 1,13 ha i był wykorzystywany w przeszłości jako teren budowy. Znajduje się on na obszarze miejskim. Nie ma tam żadnych zabudowań, które mogłyby służyć nietoperzom za siedliska. Przeprowadzone badanie drzew obejmowało oględziny wszystkich drzew. Z 17 drzew zlokalizowanych na terenie budowy 13 uznano za drzewa o niskiej wartości i przeznaczono do wycinki. Cztery dęby zostaną zachowane,

a dwa wycięte. Wokół sześciu dębów rośnie cyprysik Lawsona, co ogranicza możliwość korzystania z nich przez nietoperze. Teren nie został wyznaczony jako siedlisko nietoperzy ani innych gatunków przez National Parks and Wildlife Service (NPWS), a w bazie National Biodiversity Data Centre nie ma żadnych siedlisk nietoperzy ani zarejestrowanych miejsc obserwacji nietoperzy znajdujących się na tym obszarze.

- 8 An Bord Pleanála wydała decyzję o pozwoleniu na budowę w dniu 16 września 2020 r. Chociaż An Bord Pleanála przyjęła dokonaną przez inspektora analizę preselekcyjną na potrzeby odpowiedniej oceny, to nie uczyniła tego w odniesieniu do OOS. Preselekcję na potrzeby OOS An Bord Pleanála przeprowadziła natomiast samodzielnie. An Bord Pleanála uznała, że ze względu na charakter, skalę i lokalizację terenu nie zachodzi prawdopodobieństwo, aby proponowana inwestycja miała znaczący wpływ na środowisko. Część decyzji dotycząca preselekcji do celów OOS nie zawiera odniesienia do załącznika IIA ani załącznika III, ani do żadnego innego przepisu dyrektywy 2011/92, ani do prawa Unii w ogóle. Zawiera jedynie odniesienie do art. 109 ust. 3 Planning and Development Regulations 2001 (rozporządzenia w sprawie zagospodarowania terenu i rozwoju przestrzennego z 2001 r). Decyzja An Bord Pleanála nie zawiera żadnej wzmianki o nietoperzach, a jedynie potwierdza pierwotny materiał wykonawczy, bez ustosunkowania się w ramach OOS do kwestii podniesionych następnie w związku z nietoperzami. Decyzja ta zawiera jednak zgodny z prawem środek łagodzący oddziaływanie, odnoszący się do nietoperzy, który ma znaczenie dla decyzji preselekcyjnej i odzwierciedla opinię inspektora, że aby złagodzić wpływ na nietoperze wynikający z wycinki drzew, wycinkę należy przeprowadzić zgodnie z zaleceniami odpowiednio wykwalifikowanego przyrodnika.
- 9 W dniu 3 listopada 2020 r. strona skarżąca wniosła skargę do sądu odsyłającego, w której zaskarżyła decyzję o udzieleniu pozwolenia wydaną przez An Bord Pleanála. Strona skarżąca uważa między innymi, że decyzja ta jest nieważna, ponieważ An Bord Pleanála nie uwzględniła (wcale bądź należycie) potencjalnego niepokojenia nietoperzy lub pogorszenia stanu lub zniszczenia miejsca odpoczynku nietoperzy w rozumieniu art. 12 dyrektywy 92/43 i European Communities (Birds and Natural Habitats) Regulations 2011, a w szczególności naruszyła prawo, wykluczając konieczność przeprowadzenia OOS na etapie preselekcji pomimo braku dowodów w związku z tymi kwestiami.

Zasadnicze argumenty stron w postępowaniu głównym

- 10 Strona skarżąca uważa, że mając na uwadze status nietoperzy jako gatunku ściśle chronionego na podstawie dyrektywy 92/43, potencjalne niepokojenie nietoperzy lub pogorszenie stanu lub niszczenie ich terenu odpoczynku wywiera znaczący wpływ na środowisko w rozumieniu dyrektywy 2011/92. An Bord Pleanála nie dysponowała wystarczającymi informacjami umożliwiającymi jej uznanie, że znaczący wpływ na środowisko był mało prawdopodobny. Zdaniem strony

skarżącej sytuacji, w której wykonawca lub organ wydający zezwolenie mógłby wykluczyć możliwość wystąpienia znaczącego wpływu na środowisko na etapie preselekcji na podstawie niekompletnych lub nieprawidłowych informacji, podważałaby cel dyrektywy 2011/92. Jeżeli wymagane informacje nie są dostępne lub nie zostały podane przez wykonawcę, wówczas art. 4 ust. 4 należy odczytywać jako nakładający na wykonawcę obowiązek poinformowania właściwego organu o tym fakcie, jak również o tym, że nie można wykluczyć możliwości znaczącego wpływu na środowisko. Jeżeli właściwy organ obiektywnie nie dysponuje wystarczającymi informacjami, by wykluczyć wątpliwości co do tego, czy przedsięwzięcie będzie miało znaczący wpływ na środowisko, przedsięwzięcie należy poddać ocenie na podstawie art. 5–10 dyrektywy. Ponadto w kontekście gatunków, którym przysługuje ścisła ochrona na podstawie art. 12 dyrektywy 92/43, właściwy organ nie może a fortiori decydować na etapie preselekcji o nieprzeprowadzeniu OOS z powodu nieprzedstawienia informacji.

- 11 An Bord Pleanála jest zdania, że to w pierwszej kolejności do właściwego organu należy ustalenie, czy dysponuje on wystarczającymi informacjami, by ukończyć preselekcję do celów OOS zgodnie z dyrektywą 2011/92 i odpowiednimi przepisami krajowymi. Jeżeli podane informacje nie są satysfakcjonujące, An Bord Pleanála może zwrócić się o dodatkowe informacje. Z dyrektywy 2011/92 nie wynika wymóg, aby właściwy organ przeprowadzał OOS tylko dlatego, że stwierdza, iż nie posiada wystarczających informacji. Uznaje się za ważne, by nie doprowadzać do zrównania dyrektywy 2011/92 i dyrektywy 92/43. Chociaż obydwie dyrektywy dotyczą ochrony środowiska, funkcjonują odrębnie i nakładają na państwa członkowskie odmienne obowiązki w odniesieniu do różnych przedsięwzięć. Co więcej, działania, jakie właściwy organ ma podjąć, prowadzące do dokonania rozstrzygnięcia na podstawie art. 4 ust. 4 dyrektywy 2011/92 oraz wszelkie decyzje co do konieczności uzyskania dodatkowych informacji, czy to od wykonawcy czy z innych źródeł, stanowią kwestię, o której decyduje właściwy organ, i nie ma na to wpływu status gatunku jako gatunku chronionego na podstawie art. 12 dyrektywy 92/43.

Zwięzłe przedstawienie uzasadnienia wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

- 12 Sąd odsyłający zauważa, że An Bord Pleanála powołuje się na fakt, że ona sama i inspektor stwierdzili brak oddziaływania. Jednakże zdaniem tego sądu nie wynika z tego logicznie, że takie ustalenie wyklucza wątpliwości w takim stopniu, by uzasadniać decyzję o nieprzeprowadzeniu OOS. Na stronie skarżącej spoczywa ciężar obalenia stanowiska An Bord Pleanála, przy czym zdołała ona wskazać szereg czynników umożliwiających wzbudzenie wątpliwości, nawet w kontekście innych czynników przemawiających za stanowiskiem An Bord Pleanála.
- 13 W ramach ustalania stanu faktycznego na podstawie dowodów sąd odsyłający uznaje, że chociaż istniały pewne informacje, na podstawie których An Bord

Pleanála mogła uznać, że może nie występować znaczący wpływ na nietoperze, to jednak brakowało informacji definitywnie wykluczających potencjalne ryzyko znaczącego wpływu na nietoperze wynikającego z inwestycji.

- 14 Zdaniem sądu odsyłającego należy w pierwszej kolejności stwierdzić, czy An Bord Pleanála ma obowiązek wyeliminować wszystkie racjonalne wątpliwości co do znaczącego wpływu na środowisko, czy też po prostu wydać „racjonalną” decyzję na podstawie części przedłożonego jej materiału, nawet jeżeli inne racjonalnie działające osoby mogłyby się nie zgodzić z taką decyzją. Po drugie, powstaje pytanie, czy w niniejszej sprawie spełnione jest odpowiednie kryterium. Jest to pytanie o okoliczności faktyczne, na które odpowiedzi musi udzielić sąd odsyłający. Jeżeli odpowiednie kryterium polega na wyeliminowaniu wszystkich racjonalnych wątpliwości, to w niniejszej sprawie nie zostało ono spełnione. Jeżeli jednak kryterium polega na wydaniu racjonalnej decyzji, wówczas w świetle okoliczności faktycznych kryterium to zostało spełnione.
- 15 Co się tyczy dwóch pierwszych pytań prejudycjalnych, w kwestii preselekcji na potrzeby oceny oddziaływania przedsięwzięcia na gatunki lub siedliska sąd odsyłający jest zdania, że taka preselekcja byłaby niekompletna, nieprawidłowa i nieskuteczna, chyba że istniałby dorozumiany obowiązek albo przeprowadzenia lub uzyskania odpowiednich badań naukowych, albo działania z założeniem, że nie można wykluczyć takiego oddziaływania. Zezwolenie właściwemu organowi na podjęcie decyzji, by nie przeprowadzać oceny na podstawie art. 5–10 w sytuacji, gdy nie wykluczono racjonalnej wątpliwości co do znaczącego wpływu na środowisko, podważałoby cel dyrektywy 2011/92. Dyrektywa 2011/92 musi mieć taki skutek, że uważa się, iż ryzyko istnieje, jeżeli nie można go wykluczyć na podstawie obiektywnych przesłanek.
- 16 Co się tyczy pytań prejudycjalnych trzeciego i piątego, które dotyczą znaczenia gatunków objętych ścisłą ochroną na podstawie art. 12 dyrektywy Rady 92/42, sąd odsyłający jest zdania, że wzmocniony poziom ochrony przewidziany dyrektywą 92/43 wymaga wzmocnionego poziomu pewności co do braku oddziaływania na takie gatunki do celów dyrektywy 2011/92. Stosownie do wyroku z dnia 24 lutego 2022 r., *Namur Est/Region Wallonie*, C-463/20, ECLI:EU:C:2022:121; 2022:121, uwzględnienie oddziaływania przedsięwzięcia na gatunki chronione do celów dyrektywy 92/43 musi stanowić integralną część procedury udzielania pozwolenia na budowę do celów dyrektywy 2011/92, co oznacza, że właściwy organ musi dysponować odpowiednimi informacjami z badań i innymi informacjami, aby zmierzyć oddziaływanie przedsięwzięcia na wszelkie gatunki chronione dyrektywą 92/43.
- 17 Co się tyczy czwartego pytania prejudycjalnego, sąd odsyłający uważa, że jeżeli dodatkowe informacje podane po przedstawieniu dokumentów na podstawie załącznika IIA do dyrektywy 2011/92 skutkują powstaniem wątpliwości co do znaczącego wpływu na środowisko, wówczas albo wykonawca, albo sam właściwy organ muszą określić dodatkowe informacje, aby rozwiązać wątpliwości

co do takiego wpływu, albo właściwy organ musi uznać, że nie wykluczono takiego wpływu.

DOKUMENT ROBOCZY